

[PRZEZNAMIĘNITY *ai*

A pl subst przeznamięnit(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Intens. od „znamięny” ‘trafny’: [papieżnicy] na wielu miejscach namowy a íententiae przeznamięnite przywodzą/ ku okazaniu y wćwierdzeniu oíob obudwu tego Sacramentu UstKoóciel 66.

DDJ